

Gjennom kjøttet

//

//]]]]> //]]>

BOKNYTT: Trond Berg Eriksen erklærer Espen Stuelands nye bok [Gjennom kjøttet: disseksjonen og kroppens kulturhistorie](#) for å være et mesterverk i dagens utgave av **Morgenbladet.**

Stuelands bragd skyldes en dyp forståelse av medisinhistorie som et kulturhistorisk sentralfelt: religion, vitenskap, billedkunst, litteratur og filosofi møtes i studiet av menneskekroppen. Tilsynelatende er Stueland mer opptatt av de døde enn av de levende kroppene. Men det ville være en overfladisk lesning om man stoppet der. Selvsagt dreier all tale om kroppen seg også om sjelen. Selvsagt dreier all tale om døden seg også om livet.

Stueland har skaffet seg fritt utsyn til forvandlinger i ideene om liv og død i den moderne, sekulære verden. Han viser at disseksjonen av kropp er vært en metafor-generator for analytisk kunnskap også på andre felt enn i medisinen. Han skriver bra og forståelig om disseksjon og analyse i filosofien fra Descartes til Kant. Disseksjonen leverer blant annet modeller til den moderne forståelsen av hva vitenskap er. Kirurgien henter dessuten selv metaforer fra andre felt. [...]

Stueland har skrevet om hvordan mennesker som har begått selvmord, fått dødsstraff eller falt i krig har endt opp på medisinerens operasjonsbord.

Disseksjonen har altså en juridisk og moralsk side ved at den særlig forsyner seg av henrettede forbrytere. Dessuten har den en sosial side fordi den forsyner seg av ubemidlede og familieløse eksistenser. Overfor slike kropp er det fritt frem med kniven. Praksisen er ikke ulik den vi møter i Øst-Europa og u-landene i våre dager, hvor organsalg sper på lønnen til det kirurgiske personellet. De skaffer seg hard valuta for bløte deler. Transplantasjonskirurgien har åpenbart skapt nye moralske problemer på et internasjonalt marked for reservedeler.

Abonnenter med tilgang til hele Morgenbladets nettutgave kan lese anmeldelsen [her](#).